

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ತಾವು ಕ್ಷೀರ ಖಂಡವಾಗಿರಬೇಕು, ಮತ-ಭೇದದಲ್ಲಿ ಬರಬಾರದು, ಯಾವುದೇ ಕೊಳಕು ಅಭ್ಯಾಸವಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು, ಯಾರಿಗೂ ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಜನ್ಮ-ಜನ್ಮಾಂತರಕ್ಕಾಗಿ ಉತ್ತಮ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಯಾವ ದಯೆಯನ್ನು ಸ್ವಯಂನ ಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು?

ಉತ್ತರ: ಅಂತರಾಳದಿಂದ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ - ಸ್ವಯಂನ ಯಾವುದೆಲ್ಲಾ ಅಭ್ಯಾಸವಿದೆ, ಕ್ರೋಧ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಕಾರಗಳಿವೆ ಅದನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು, ಕ್ಷೀರಖಂಡವಾಗಿರಬೇಕು, ಒಬ್ಬರ ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕು, ಮತಭೇದದಲ್ಲಿ ಬರಬಾರದು. ಯಾವುದೇ ಕೆಟ್ಟ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಬಾರದು, ಹೇಳಲೂಬಾರದು - ಇದೇ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ದಯೆಯಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದಲೇ ಜನ್ಮ-ಜನ್ಮಾಂತರಕ್ಕಾಗಿ ಮ ಪದವಿಯು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಯಾರು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ದಯೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರು 21 ಜನ್ಮಗಳ ಸುಖಕ್ಕೆ ಗೆರೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಗೀತೆ: ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ.....

ಓಂ ಶಾಂತಿ. ಶಿವಬಾಬಾರವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಕೇಳಿದಿರಿ. ಈ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಯಾರು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ? ಕೇವಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕುಲಭೂಷಣರು ಅಂದರೆ ಹೊಸ ಮನುಷ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಯಾರನ್ನು ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ತಮ್ಮವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಅಥವಾ ಜನ್ಮವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೇ ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅವರೇ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮೂಲಕ ಜನ್ಮವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೆ ತಾವು ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ಜನ್ಮವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದೀರಿ. ಅಂದಮೇಲೆ ಅವರು ಸರ್ವರ ಸಹಾಯಕ, ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನ ಸಹಾಯಕ, ಸರ್ವರ ದುಃಖವನ್ನು ದೂರ ಮಾಡುವಂತಹವರು. ಮನುಷ್ಯರು ಬಹಳ ದುಃಖಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈಗ ಕಲಿಯುಗದ ಅಂತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಸರ್ವರ ಸಹಾಯಕರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ ಇಡೀ ವಿಶ್ವ ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಭಾರತ (ಆಮ್ ಔರ್ ಖಾಸ್) ಎಂಬ ಶಬ್ದಗಳಿವೆಯಲ್ಲವೇ. ಅಂದಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಭಾರತ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಬಹಳ ಜನ್ಮಗಳ ಅಂತ್ಯದ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮಿಲನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ ಅರ್ಥ ಯಾರು ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆ ಹೇಗೆ ಬಂದು ಸರ್ವರ ಸಹಾಯಕರಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ. ಭಕ್ತರು ಭಗವಂತನ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಭಗವಂತನನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಭಗವಂತನನ್ನೇ ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೆಂದಾಗ ಭಗವಂತ ಯಾವ ಹೊಸ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮುಖವಂತಾವಳಿಯನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅವರನ್ನೂ ಸಹ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮ ಬಂದು ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ, ಇದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ. ಆದಿ ಸನಾತನ ದೇವಿ-ದೇವತಾ ಧರ್ಮವು ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಬಾಕಿ ಸಂಗಮಯುಗವನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಗೀತೆಯ ಭಗವಂತನನ್ನು ದ್ವಾಪರದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸತ್ಯಯುಗದ ಆದಿ ಹಾಗೂ ಕಲಿಯುಗದ ಅಂತಿಮ ಸಂಗಮದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಗೀತೆಯ ಭಗವಂತನನ್ನೂ ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಗೀತೆಯಂತೂ ಸರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಮಾತಾಪಿತಾ ಆಗಿದೆ. ಕೇವಲ ಭಾರತದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಮಾತಾಪಿತಾ, ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲ. ಯಾವುದೆಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಶಾಸ್ತ್ರ ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿದೆ, ಸರ್ವರ ಮಾತಾಪಿತಾ ಆಗಿದೆ. ಭಗವಾನುವಾಚ - ನಾನು ತಮಗೆ ಮತ್ತೆ ಸಹಜ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತೇನೆ, ಅದಕ್ಕೆ ನಂತರ ಗೀತೆಯೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ತಾವೂ ಸಹ ಹೇಳಬೇಕು - ಹೊಸ ಗೀತೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ, ಹಳೆಯ ಗೀತೆಯಂತೂ ಖಂಡನೆಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಭಗವಂತ ಸ್ವಯಂ ತಮ್ಮ ಮುಖ ಕಮಲದಿಂದ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮ ಶಿವನೇ ನೆನಪು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಸ್ವರ್ಗದ ರಚಯಿತ, ಸರ್ವರ ಸಹಾಯಕ, ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಸರ್ವರ ಸಹಾಯಕನೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಭಗವಂತ ಒಬ್ಬರೇ ಸೃಷ್ಟಿಯ ರಚಯಿತನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೃಷ್ಣ ಸ್ವಯಂ ರಚನೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೂದೋಟದ ಸುಂದರ ಹೂ. ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಹೂದೋಟದ ಮಾಲಿಕನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಅಂಬಿಗನೂ ಸಹ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಬಿಗ ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಸಹ ಮನುಷ್ಯರು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಖಂಡಿತ ದುಃಖದ ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಕರೆದೊಯ್ದು ನಂತರ ಇಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲೇ ಹೂಗಳ ತೋಟವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ವ ಮಕ್ಕಳು ಯಾರು ಭಕ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅಸಲಿ ಭಗವಂತನ ಸಂತಾನರಾಗಿದ್ದರು, ಅವರನ್ನು ಮಾಯೆ ದುಃಖಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಭಗವಂತನಿರುವುದು ಒಬ್ಬರೆ. ಅವರು ಸರ್ವ ಭಕ್ತರಿಗೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾರಾದರೂ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸ್ತ್ರೀ ಪತಿಗೆ ಅಥವಾ ಮಗ ತಂದೆಗೆ ಅಥವಾ ಸ್ನೇಹಿತ ಸ್ನೇಹಿತನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಅವರು ಸುಖ ನೀಡಿರಬಹುದು. ಸಹೋದರನಿಗಿಂತಲೂ ಸ್ನೇಹಿತ ಪ್ರಿಯನಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಸುಖ ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಸುಖ ನೀಡುವಂತಹವರನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಪೂರ್ಣ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮನುಷ್ಯರು ಭಕ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರದೇ 84 ಜನ್ಮಗಳ ಗಾಯನವಿದೆ. ನಾಯಿ ಬೆಕ್ಕಿನ 84 ಜನ್ಮ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಗಾಯನವಾಗಿದೆ ಆತ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮ ಆಗಲಿ - ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಿಲನವಾಗುತ್ತದೆ. ಪರಮಪಿತ

ಪರಮಾತ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಮಹಾಸಭೆಯು ಸೇರಿದೆ ತಾನೆ. ಒಂದು ಸುಖದ ಮಹಾಸಭೆ ಇನ್ನೊಂದು ದುಃಖದ ಮಹಾಸಭೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಸುಖದ ಮಹಾಸಭೆ, ಇಲ್ಲಂತೂ ದುಃಖದ ಮಹಾಸಭೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಯಾರಾದರೂ ಸತ್ತಾಗ ದುಃಖದ ಸಭೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಯಾರಾದರೂ ದೊಡ್ಡವರು ಸತ್ತಾಗ ಶೋಕದಲ್ಲಿ ಬಾವುಟವನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ದುಃಖದ ಮಹಾಸಭೆಯಾಯಿತಲ್ಲವೇ. ಭಕ್ತರು ಬಹಳ ದುಃಖಿಯಾದಾಗ ಭಗವಂತನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಅಂತಿಮದಲ್ಲಿ ಗಾಯನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ - ಹೇ ಭಗವಂತ ನಿನ್ನ ಲೀಲೆ ಅಪರಮಪಾರವಾಗಿದೆ. ಮಹಿಮೆ ಗಾಯನವಾಗಿದೆ. ತಾವು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ ತಂದೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸೃಷ್ಟಿಚಕ್ರದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಯಾರು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಯಾರು ನಮ್ಮನ್ನು ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ?

ಈಗ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ತಾವು ಸದಾಕಾಲಕ್ಕಾಗಿ ದುಃಖದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಸಂಗಮಯುಗ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದೇನಲ್ಲ. ತಮ್ಮದು ಇದು ಹೊಸ ಜನ್ಮವಾಗಿದೆ. ಇದು ನಾವು ಮಕ್ಕಳು ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಲು ಚಿಕ್ಕ ಯುಗವಾಗಿದೆ. ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಪರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ. ಇದರ ವಿಷಯಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಪಂಚವಿಕಾರಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಜಯವನ್ನು ಗಳಿಸಬೇಕು. ಬಹಳ ಮನುಷ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಪವಿತ್ರವಾಗಿರುವುದು ಅಸಂಭವ. ಗೃಹಸ್ಥ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ಮಾಯೆಯನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ಮಾಲಿಕೆ ಸಿಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳೂ ಸಹ ಮನೆ-ಮಠವನ್ನು ಬಿಡುವ ವಿನಹ ಪವಿತ್ರವಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ತಂದೆ ಈ ಮಾಯೆಯ ಮೇಲೆ ವಿಜಯ ಗಳಿಸುವ ಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೆ ಕಲ್ಪದ ಮೊದಲೂ ಸಹ ಕಲಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಯಾವಾಗ ಬಾಬಾ ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ, ಆಗ ನಾವು ಭಕ್ತರಿಂದ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗುತ್ತೇವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಭಾರತದ ಪ್ರಾಚೀನ ಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಯೋಗವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಸಹ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ತಂದೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಈ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಾಯಲೋಪವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಈ ದೇವತಾ ಧರ್ಮವೂ ಲೋಪವಾಗುತ್ತದೆ. ಡ್ರಾಮಾದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ರೀತಿಯಿದೆ ಯಾವಾಗ ಪ್ರಾಯಲೋಪವಾಗುತ್ತದೆ, ಸೃಷ್ಟಿಯು ದುಃಖಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಭಗವಂತ ಬಂದು ಮತ್ತೆ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕಲಿಯುಗದ ಆಯಸ್ಸು ಯಾವಾಗ ಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ತಾವೇ ತಂದೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಈ ಡ್ರಾಮಾದ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ. ನೋಡುವುದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಆದರೆ ಜ್ಞಾನ ಎಷ್ಟು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ಪೂರ್ಣ 84 ಜನ್ಮಗಳ ಚಕ್ರವನ್ನು ತಾವು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ. ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಸಹ ಯಾರಾದರೂ ನೆನಪು ಮಾಡಿದರೂ ಒಳ್ಳೆಯದು, ಆದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ಬರದಿದ್ದಾಗ ಹೇಳಬೇಕು, ನಾವು ಈಗ ಓದುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಮಗಿಂತಲೂ ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ತಮಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಅಹಂಕಾರವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಹೇಳಬೇಕು, ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯ ಸಹೋದರಿ ಬಹಳ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಮತ್ತೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬನ್ನಿ ಅವರು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಿಳಿದು ಯಾರಾದರೂ ಅಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಬುದ್ಧಿವಂತರೂ ಸಹ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ಆಗದಿದ್ದಾಗ ಹೇಳಬೇಕು ನಾವು ಓದುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅಂತಿಮದ ತನಕವೂ ಓದುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೇವೆ. ಗುಹ್ಯವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಮಗಿನ್ನು ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ. ಇದಂತೂ ಖಂಡಿತ ಹೌದು, ಇನ್ನೂ ಸಮಯವಿದೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಗುಹ್ಯ ವಿಚಾರಗಳು ಉಳಿದಿದೆ, ಅದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ನಿಧಾನ-ನಿಧಾನವಾಗಿ ಓದಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನವು ಸಿಗುತ್ತದೆಯೇನು? ಹಾಗೆಯೇ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ, ಯೋಗ ಜೋಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ, ತಮ್ಮ ಸಮಾನ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಮಯ ಹಿಡಿಸುತ್ತದೆ. ತಂದೆ ದಿನ-ಪ್ರತಿದಿನ ಸಹಜ ಮಾಡಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಭಗವಂತ ಒಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರನ್ನೇ ಎಲ್ಲರೂ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಭಗವಂತನೇ ಸ್ವರ್ಗದ ಸ್ಥಾಪನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಂಗಮದಲ್ಲಿಯೇ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಗುಣಗಳೂ ಸಹ ಆ ರೀತಿಯಿರಬೇಕು. ಯಾವಾಗ ಪಾಪವು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೋ ಆಗ ವಿಜಯ ಮಾಲೆಯ ಮಣಿಗಳಾಗುತ್ತೇವೆ. ಸಮಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದು ಸೌಭಾಗ್ಯ ಸಂಗಮದ ಮೇಳವಾಗಿದೆ. ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನ ಮನುಷ್ಯರು ಭಕ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಭಗವಂತನಿಗಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಆ ಪರಮಾತ್ಮ ಬಂದು ಸರ್ವರನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯಲಿ ಎಂದು. ಮುಕ್ತಿ-ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀಡಲಿ, ದೇವತಾ ಧರ್ಮದ ಸ್ಥಾಪನೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಿ. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಸುಖವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಸುಖ ಅಲ್ಪಕಾಲದ್ದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಸಹ ಸುಖ ಇರಲಿಲ್ಲವೇನು. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಇಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಎಂದೂ ಸಹ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಭಗವಂತನೇ ಬಂದು ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕು. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಕಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಯಾರೂ ಆದಿ ಸನಾತನ ದೇವಿ-ದೇವತಾ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಒಂದೇ ಮತವಾಗಲಿ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಏಕಮತವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಮತಗಳಿವೆ. ಮಾತಾಪಿತಾ, ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರಿ, ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ, ಮಾವ ಎಲ್ಲರೂ ಅನೇಕ ಮತಗಳನ್ನು ನೀಡುವವರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಅದರಂತೆ ನಡೆಯಬಾರದು, ಭಗವಂತ ಬಂದು ಒಂದೇ ಶ್ರೀಮತವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ನಂತರ ಒಂದೇ ಮತದ ರಾಜಧಾನಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳು ಸದಾ ಕ್ಷೀರಖಂಡವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜಗಳ, ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಕೌರವರು ಪಾಂಡವರು ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾತ್ರಿ ಕ್ಷೀರಖಂಡವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕ್ರೋಧದ ಅಂಶ ಬಂದಿದೆ. ನಾವು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಬೇಡುತ್ತೇವೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ನೀವು ಸಹ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು-ಇಡೀ ದಿನದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ದುಃಖ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೇ? ಯಾರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮತಭೇದದಲ್ಲಿ ಬಂದಿಲ್ಲವೇ? ಯಾರ ಜೊತೆಯೂ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿಲ್ಲವೇ? ಇದರಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ದುಃಖವಾಗಿಲ್ಲವೇ? ಕೆಟ್ಟ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಎಂದೂ ಕೇಳಬಾರದು, ಆ ರೀತಿ ಏನಾದರೂ ನೋಡಿದರೆ, ಕೇಳಿದರೆ ತಂದೆಗೆ ಹೇಳಬೇಕು. ತಂದೆಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಪರಿಪಕ್ವವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಯಾರಲ್ಲಾದರೂ ಯಾವುದೇ ಕೊಳಕು ಅಭ್ಯಾಸವಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಪದವಿ ಭ್ರಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಮುಂದೆ ಪ್ರಜೆಗಳ ನೌಕರ ಚಾಕರರನ್ನು ಬಡವರೆಂದೇ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲವೇ. ತಂದೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಎಂದು ಸಹ ಉಪ್ಪುನೀರಾಗಬಾರದು. ಕ್ರೋಧ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿದೆ. ಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತರದ ಸುಖಕ್ಕೆ ಗೆರೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ದಯೆ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಗುಣಗಳು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇರಬೇಕು. ಐದು ಭೂತಗಳನ್ನು ಓಡಿಸುತ್ತೀರಿ. ಬಾಬಾರವರು ಶ್ರೀಮತವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನೇನನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬಹಳ ಜನ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ - ಬಾಬಾ ನಾನು ಕ್ರೋಧದಿಂದ ಮುಕ್ತ ಆಗಿ ಬಿಟ್ಟೆ ಎಂದು. ಬೀಡಿ ಸೇದುವುದು ಮುಂತಾದ ಕೆಟ್ಟ ಅಭ್ಯಾಸಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟೆ. ಅಂದರೆ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ದಯೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಂಡರು, ಈಗ ಸ್ವರ್ಗದ ರಚಯಿತ ಗಾಡ್ ಫಾದರ್ ಸ್ವರ್ಗದ ಪದವಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಸಲು ನಮಗೆ ಓಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆಯೇ? ಎಷ್ಟು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಅಷ್ಟು ಖುಷಿಯಿರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ನೆನಪಿರಬೇಕು. ಭಲೆ ಭಗವಂತನನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಆದರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೂ ಕಲ್ಯಾಣವಂತೂ ಎಲ್ಲರದೂ ಆಗಬೇಕು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇದು ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು - ಭಗವಂತ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು. ಆಗ ಇಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಗುಂಪು ಸೇರಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇರುವೆಗಳ ರೀತಿ ಬಂದು ಸೇರಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಮಿಲನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಕಾಯಿದೆಯಿಂದಲೇ ದ್ರಾಮಾ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವಂತಹದಾಗಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಿ ಹೋಗಿ ಮರಳಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತ್-ಪಿತ ಬಾಪ್ ದಾದಾರವರ ನೆನಪು ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೆ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ:

1. ಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿತು ಭಕ್ತರಿಂದ ಜ್ಞಾನೀತೂ ಆತ್ಮಗಳಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಗೃಹಸ್ಥ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಮಾಯೆಯನ್ನು ಜಯಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ, ಪವಿತ್ರರೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಆಗಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ.

2. ಜ್ಞಾನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತುಂಬಾ ತುಂಬಾ ಮಧುರರಾಗಿ ನಿರಹಂಕಾರಿಗಳಾಗಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೆಟ್ಟ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಬಾರದಾಗಿದೆ, ಮತ-ಭೇದದಲ್ಲಿ ಬರಬಾರದಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ: ಪ್ರತಿ ಆತ್ಮಗಳ ಜೊತೆ ಆತ್ಮಿಕ ಮುರಿಯಲಾರದ ಪ್ರೀತಿ ಇಟ್ಟು ಸ್ನೇಹ ಸಂಪನ್ನ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುವಂತಹ ಸಫಲತಾ ಮೂರ್ತಿ ಭವ.

ಯಾವ ರೀತಿ ತಂದೆಯ ಪ್ರತಿ ಮುರಿಯಲಾರದ, ಅಖಂಡವಾದ, ಅಟಲವಾದ ಪ್ರೀತಿಯಿದೆ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಭಾವನೆಯಿದೆ, ನಿಶ್ಚಯವಿದೆ ಈ ರೀತಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಆತ್ಮಗಳಿಂದ ಆತ್ಮಿಕ ಮುರಿಯಲಾರದ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಅಖಂಡವಾಗಿರಲಿ, ಯಾರದು ಎಂತಹದೇ ಸಂಸ್ಕಾರವಿರಲಿ, ಚಲನೆಯಿರಲಿ, ಆದರೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಆತ್ಮರಿಗೆ ಇಡೀ ಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಅಟಲ ಸಂಬಂಧವಿದೆ, ಈಶ್ವರೀಯ ಪರಿವಾರವಿದೆ, ತಂದೆ ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಆರಿಸಿ ಈಶ್ವರೀಯ ಪರಿವಾರದಲ್ಲಿ ತಂದಿರುವುದು, ಇದೇ ಸ್ಮಿತಿಯಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಿಕ ಪ್ರೀತಿ ಅಟಲವಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ಸ್ನೇಹ ಸಂಪನ್ನ ವ್ಯವಹಾರವಿರುವುದು ಮತ್ತು ಸಹಜವಾಗಿ ಸಫಲತಾ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಬಿಡುವಿರಿ.

ಸೋಗನ್: ಅಂತರ್ಮುಖಿಗಳು ಯಾರೆಂದರೆ ಯಾರು ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬೇಕು ಆಗ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬೇಕು ಆಗ ಶಬ್ದದಿಂದ ದೂರ ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ.